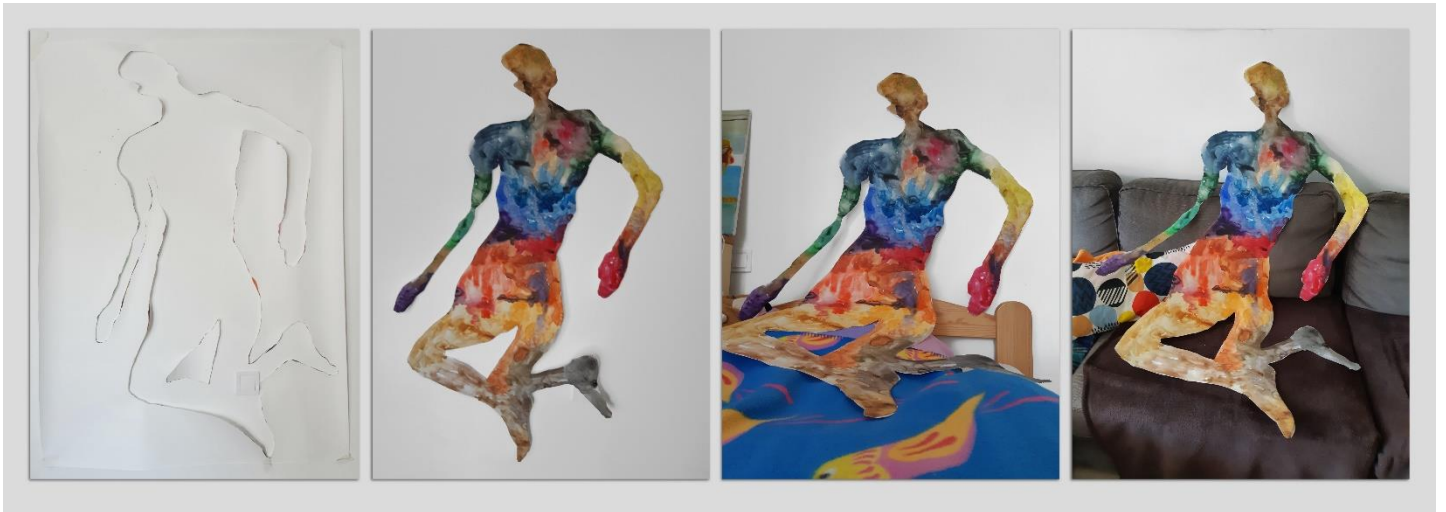

Csapó Dóra Gabriella

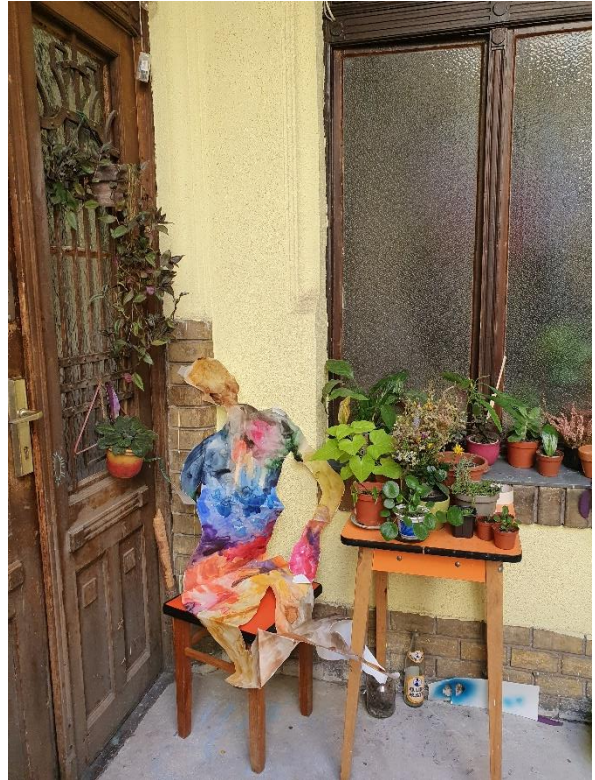
Hiányom

Installáció

2020

A tavasz során új helyzetet tapasztaltunk meg, csupa olyan intézkedést hoztak, melyekkel leszűkültek szociális kapcsolataink. Ami korábban természetes volt számomra, az megváltozott, ezzel együtt az eszközeim is redukálódtak. Egyre észrevehetőbbé vált mások és a saját hiányom. Így készült el az interaktív „*Hiányom*” című munkám, ami egy pozitív és egy negatív részből tevődött össze. Ez az elszigeteltségre reflektált, valamint a barátaimtól való távolságra. A *Hiányom* női testlenyomatból áll, ami a saját testem és a magammal való viaskodás és intimitás tükröződése, mintsem a test tárgyiasítása. Ráfeküdtem a papírra, és azzal, hogy saját magamat rajzoltam körbe torz, groteszk testrészeket hoztam létre. Az ötlet abból állt, hogy megkértem az interakcióban résztvevőket, hogy a postán feladott „*pozitív hiányomat*” mintegy lánc formájában küldjék tovább egymásnak. Végül, ha visszaér hozzám én összegyűjtöm az így szerzett „*emlékeket*”. El is indult a kör, folyton kaptam visszajelzéseket, majd egyszer csak, a jó idő és az enyhítések hatására megszakadt a folyamat. Megállt a lánc, a „*Hiányom*” pedig egy polcra került összehajtogatva. Az idő haladtával végül visszatért hozzám, és elindítottam utolsó útjára, egy csoportos kiállításra. Ezzel a munkámmal kiléptem térből és időből, és személyes kiállítást hoztam létre minden résztvevővel.

Csapó Dóra Gabriella

Színes vízi szőnyeg

233x160cm

2021

A *Színes vízi szőnyeg* című munkám az otthonosságot szimbolizálja, és annak központi helyét a lakásban. Év elején a költözésem során szőnyeg nélkül maradt a lakásom. Rettenő szomorúság volt rajtam napokig, míg rájöttem az okára: a szőnyeg hiánya elvitte az otthonosságot a szobából. Egy csupasz lakás polcokkal, szekrényekkel, de nem otthon; hiányzott belőle az, ami az enyémmé teszi. Mikor bekerült a helyére az új szőnyeg, akkor ébredtem rá a fontosságára az életemben. A szőnyeg az életemben olyan színtér, ahová lefekszem gondolkodni, ahol körbeülünk beszélgetni. A szőnyegre fekve érzem csak meg saját testsúlyomat, válik valóssá minden lelki nehézség. Ezeket a fontos dolgokat formáltam bele azzal, hogy papírból készítettem el, és megszüntettem használati tárgyként a funkcióját. Felvetem annak a kérdését, hogy művé válhat-e így egy ipari termék. Azzal, hogy műként értelmezem a szőnyeget, nem maradok nélküle, nézhetem, de saját a rítusaimat nem csinálhatom rajta, funkciójában képpé válik, ami magába foglalja a fél éven át tartó szertartást, melynek során készült a hetvenhét csempéből álló szőnyeg.

